Dokument ten służy wyłącznie do celów dokumentacyjnych i instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego zawartość

►**B**

DYREKTYWA RADY

z dnia 30 maja 1989 r.

dotycząca owiec i kóz hodowlanych czystorasowych

(89/361/EWG)

(Dz.U. L 153 z 6.6.1989, str. 30)

zmieniona przez:

		Dziennik Urzędowy		
		nr	strona	data
►**M1**	Dyrektywa Rady 2008/73/WE z dnia 15 lipca 2008 r.	L 219	40	14.8.2008

▼B

DYREKTYWA RADY

z dnia 30 maja 1989 r.

dotycząca owiec i kóz hodowlanych czystorasowych

(89/361/EWG)

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 43,

uwzględniając wniosek Komisji ([1])

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ([2]),

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ([3]),

a także mając na uwadze, co następuje:

reprodukcja oraz chów owiec i kóz zajmuje ważne miejsce w rolnictwie wspólnotowym; powyższa działalność może stanowić źródło dochodu części rolników;

należy sprzyjać reprodukcji owiec i kóz, a pozytywne wyniki w tej dziedzinie zależą głównie od wykorzystania zwierząt czystorasowych;

występują różnice w zakresie wpisów do ksiąg hodowlanych owiec i kóz; powyższe różnice stanowią barierę w wymianie handlowej we Wspólnocie; całkowita liberalizacja handlu wymaga stopniowej harmonizacji, szczególnie dotyczącej wpisów do ksiąg hodowlanych owiec i kóz;

w celu usunięcia powyższych różnic, a tym samym przyczynienia się do wzrostu wydajności produkcji rolnej w tym sektorze, należy zliberalizować handel wewnątrz Wspólnoty;

Państwa Członkowskie powinny zostać upoważnione do żądania przedstawiania odpowiednio sporządzonych zaświadczeń zgodnie z procedurami wspólnotowymi;

należy wprowadzić przepisy zapobiegające przywozowi owiec i kóz hodowlanych czystorasowych z państw trzecich na warunkach mniej rygorystycznych od stosowanych we Wspólnocie;

należy przyjąć środki wykonawcze dotyczące niektórych aspektów technicznych; do celów planowanych środków należy wprowadzić przepisy dotyczące ścisłej współpracy między Państwami Członkowskimi a Komisją w ramach Stałego Komitetu ds. Zootechniki,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

1. Niniejsza dyrektywa obejmuje problemy zootechniczne, które mogą powstać w handlu wewnątrz Wspólnoty owcami i kozami hodowlanymi czystorasowymi oraz ich nasieniem, komórkami jajowymi i zarodkami.

2. Do czasu wejścia w życie stosownych przepisów prawa wspólnotowego w odniesieniu do handlu wewnątrz Wspólnoty stosuje się

([1]) Dz.U. C 348 z 23.12.1987, str. 6.
([2]) Dz.U. C 94 z 11.4.1988, str. 182.
([3]) Dz.U. C 80 z 28.3.1988, str. 35.

▼B

krajowe przepisy dotyczące zdrowia zwierząt, pod warunkiem że są one zgodne z ogólnymi przepisami Traktatu EWG.

Artykuł 2

Do celów niniejszej dyrektywy stosuje się następujące definicje:

a) „owca i koza hodowlana czystorasowa" oznacza każdą owcę lub kozę, których rodzice i przodkowie zostali wpisani lub zarejestrowani w księdze hodowlanej owiec i kóz tego samego rozpłodu i która jest sama wpisana lub zarejestrowana oraz podlega wpisowi w takiej księdze;

b) „księga hodowlana owiec i kóz" oznacza każdą księgę, rejestr, akta lub nośnik danych:

— jakie są prowadzone przez organizacje lub stowarzyszenia hodowców, oficjalnie zatwierdzone przez Państwo Członkowskie, w którym dana organizacja lub stowarzyszenie hodowców są utworzone, lub przez inną oficjalną agencję danego Państwa Członkowskiego, oraz

— w którym wpisano lub zarejestrowano owce lub kozy hodowlane czystorasowe danego rozpłodu, z podaniem ich przodków.

Artykuł 3

1. Państwa Członkowskie nie mogą zakazać, ograniczyć lub uniemożliwić z powodów zootechnicznych:

— handlu wewnątrz Wspólnoty owcami i kozami hodowlanymi czystorasowymi oraz ich nasieniem, komórkami jajowymi i zarodkami,

— oficjalnego zatwierdzenia organizacji lub stowarzyszeń hodowców prowadzących lub tworzących księgi hodowlane zgodnie z art. 4.

2. Jednakże Państwa Członkowskie mogą nadal stosować przepisy prawa krajowego, które są zgodne z ogólnymi zasadami Traktatu EWG, do czasu wejścia w życie decyzji Wspólnoty, określonych w art. 4 i 6.

Artykuł 4

Zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 8 Komisja określi do dnia 1 stycznia 1991 r.:

— kryteria zatwierdzania organizacji i stowarzyszeń hodowców, które prowadzą lub tworzą księgi hodowlane,

— kryteria dokonywania wpisów lub rejestracji w księgach hodowlanych owiec i kóz,

— metody monitorowania działalności oraz oceny wartości genetycznej owiec i kóz hodowlanych czystorasowych,

— kryteria zatwierdzania zwierzęcia rozpłodowego do celów wykorzystywania jego nasienia, komórek jajowych lub zarodków.

▼M1

Artykuł 5

Państwa członkowskie sporządzają i aktualizują wykaz organów, o których mowa w art. 2 lit. b) tiret pierwsze, zatwierdzonych urzędowo do prowadzenia lub zakładania ksiąg hodowlanych owiec lub kóz oraz spełniających kryteria określone zgodnie z art. 4 tiret pierwsze i udostępniają ten wykaz innym państwom członkowskim oraz opinii publicznej.

▼M1

Szczegółowe zasady jednolitego stosowania niniejszego artykułu mogą być przyjęte zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 8.

▼B

Artykuł 6

Państwa Członkowskie mogą wymagać, aby owcom i kozom hodowlanym czystorasowym, nasieniu, komórkom jajowym oraz zarodkom takich zwierząt towarzyszyły w czasie obrotu nimi zaświadczenia zootechniczne sporządzane zgodnie ze wzorem utworzonym przez Komisję na mocy procedury określonej w art. 8.

Artykuł 7

Do czasu wprowadzenia w życie zasad wspólnotowych w tej sprawie warunki zootechniczne stosowane do przywozu owiec i kóz hodowlanych czystorasowych oraz ich nasienia, komórek jajowych i zarodków z państw trzecich nie mogą być bardziej korzystne od warunków regulujących handel wewnątrzwspólnotowy.

Artykuł 8

W przypadku gdy ma zostać zastosowana procedura wskazana w niniejszym artykule, Stały Komitet ds. Zootechniki, ustanowiony decyzją 77/505/EWG ([1]), podejmuje działania zgodnie z zasadami określonymi w art. 11 dyrektywy 88/661/EWG ([2]).

Artykuł 9

Państwa Członkowskie wprowadzają w życie, najpóźniej do dnia 1 stycznia 1991 r. przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania przepisów niniejszej dyrektywy oraz niezwłocznie informują o tym Komisję.

Artykuł 10

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

([1]) Dz.U. L 206 z 12.8.1977, str. 11.
([2]) Dz.U. L 382 z 31.12.1988, str. 36.